

Szedzerjei Ákos, az ERTI tudományos munkatársa hozzászólásában vadgazdasági kérdésekkel foglalkozott.

— A korszerű vadtenyésztő ma már összességében vizsgálja az egész biotópot, ahol a szarvas él és nem mennyiségi, hanem minőségi vadállományt tart. Az eddigi elvekkel ellentétben az ERTI-ben kidolgoztuk a korszerű szarvastenyésztési eljárást. Ennek lényege, hogy minden területen az ott levő ökológiai viszonyoknak és az ott élő vadféléseknek kvalitatív értékének megfelelő módszerrel végezzük az állomány-szabályozást. Eljárásunk azon alapul, hogy kerek egészet képező biotópban megállapítjuk az ott élő szarvas-ökotípusok jellegzetes tulajdonságait. Ugyanakkor kidolgozzuk a geno- és fenotípusok jellemzőit, majd az előbbieik alapján vadjárásokra osztjuk az ország egész területét és a vadjárásokon belül agancstájegységeket alakítunk ki. Végül pedig az utóbbiakon belül a legkisebb egységek, a szarvastörzsek tulajdonságait állapítjuk meg. Ennek a munkának az alapján tudjuk már, hogy a Dunaártéren milyen törzstulajdonságokat követelünk meg az egyes genotípusoktól és melyek a nemkívánatos törzsi jellegzetességek. Az állomány kvalitatív tulajdonságait ismerve és az ökológiai viszonyokat számításba véve megállapítottuk, hogy az Erdőgazdaság, illetve a Gemenci Vadgazdaság területén legjobb állományszabályozási módszer a preventív állományszabályozás. Ugyanis az egész országban ebben a tájegységben van a legnagyobb mérvű szarvasvándorlás, amikor a szarvasok mozgás közben könnyebben kiválogathatók. A vándorló szarvasokat könnyebb selejtezni és ugyanakkor nem is zavarjuk őket a téli beállóhelyükön. Így alakultak ki a Dunaártéren a legjobb selejtező helyek, mint például Karapancsa, Béda, Szúnyogsziget stb., ahol jól áttekinthető területek és kevésbé fedett erdőrészek vannak.

Befejezésként felhívta a figyelmet arra, hogy a különböző tenyésztési feltételek rendkívül kedvező összeesése folytán a fiatal és középkorú bikák nagy része a valószínűs kornál többet mutató agancsot rakott fel az idén. Fokozott óvatosság szükséges ezért, hogy a reményteljes egyedek emiatt kilövésre ne kerüljenek. Ugyanakkor igen kedvező alkalom ez az öreg, hanyatló agancsú bikáknak a kilövésére.

M A D A S A N D R Á S :

Zárószó

Az OEE Elnöksége azért kérte fel az 1961. évi vándorgyűlés megszervezésére a Dunaártéri Erdőgazdaságot, illetve az Egyesület helyi csoportját, mert a következő években az egyik legnagyobb problémát fogja jelenteni erdőgazdaságunk fejlődésében, népgazdaságunk faellátásának biztosításában a nyárfatelepítés és ennek nyomán a nyárfa kitermelés gyorsütemű fokozása.

Ebben az évben készül el az 1961—1965. évekre vonatkozó második ötéves tervünk és már kialakultak a 20 éves távlati terv (1960—1980) legfontosabb irányszámái is. Távlati terveinkben jelentős szerepet játszik a cellulóz- és papíripar, a farost- és forgácslemezipar hazai nyersanyagbázison nyugvó fejlesztése is, ami az erdőgazdálkodástól a papír- és farostfa termelés ugrásszerű növelését kívánja meg.

Amíg a jelenlegi erdőterületeken meglévő erdeinkből a fakitermelést mintegy 20—25%-kal fogjuk növelni, addig a papír- és farostfa termelése kereken az alábbiak szerint fog előreláthatóan alakulni:

		1961.	1980.
Papír-, farostfa	m ³	100 000	1 000 000

A kitermelés tervezett tízszeres növekedése és az eddigi eredmények önmagukban is mutatják, hogy az erdőgazdaság ma már megszűnt évszázadokban gondolkodó, a többi gazdasági ágaktól elmaradt statikus ágazat lenni és népgazdaságunknak éppen olyan dinamikus, gyors ütemben fejlődő része, mint a többi ágazatok, legfeljebb a fejlődés ütemében lehetnek különbségek.

Az elhangzott előadások, a hozzászólások, a vita sokoldalúan világították meg azokat a problémákat és feladatokat, amelyeket a következő időszakban meg kell oldanunk.

A tudományos munka és a szakoktatás területén kell megteremteni azokat az előfeltételeket, amelyek egy ilyen nagy munka végrehajtásához elengedhetetlenül szükségesek. A tudományos kutató munka területén az eddigi számottevő eredmények továbbfejlesztésével többek között az alábbi területeken kívánatos a kutatás továbbfejlesztése:

- szelektált, nemesített, rezisztens telepítési törzsanyag előállítás a nyár telepítéseket végrehajtó szervek számára;
- a talajvizsgálatok módszerének továbbfejlesztése és széles körű alkalmazása a telepítések eredményességének fokozására;
- a nyártelepítések helyes agrotechnikájának kialakítása a különféle termőhelyi viszonyok között és az ehhez szükséges gépesítés kifejlesztése;
- a sikeres vadvédelem eszközeinek kikísérletezése és széles körű alkalmazásának előkészítése.

A szakoktatás területén az egyetemi oktatás fejlesztése mellett a középfokú és alsófokú, valamint a szakmunkásképzés továbbfejlesztésével, a nappali tagozatok mellett a levelező oktatás kiszélesítésével kell lehetővé tenni, hogy gyakorlatilag az erdőgazdaság minden dolgozója elsajátíthassa az előttünk álló feladatok végrehajtásához szükséges szakismereteket.

A tervezés sokoldalú munkája során kell biztosítani a célok és feladatok világos meghatározását, a telepítésben érdekelt szektorok összefogását és a végrehajtáshoz szükséges eszközök és feltételek biztosítását.

Végül, de nem utolsó sorban a megfelelően kialakított és előkészített feladatok végrehajtása a *gyakorlat* feladata és az erdőgazdaságok dolgozóinak munkáján keresztül valósul meg. Erdőgazdaságainkra nemcsak a birtokukban és kezelésükben levő területek erdősítése és fásítása vár, de tőlük várják az egyéb fásító szektorok is a telepítési anyagot, a szaktanácsot, segítséget és irányítást.

Sok szó esett az előadásokban és a vita során az ártéri vadgazdálkodásról is. Az utóbbi időben jelentős lépések történtek az erdőgazdálkodás és a vadászat szempontjainak összeegyeztetésére. A Duna hullámtere az egyik legfontosabb bázisa az ipar farost- és papírfá ellátásának, de egyúttal itt található a világ talán leghíresebb szarvasállománya is. Feladatunk az erdőgazdálkodás elsődleges szerepének biztosítása mellett a szarvasállomány fenntartása és minőségének fejlesztése is.

Új szint jelentett vándorgyűlésünkön a vízügyi szervek képviselőjének felszólalása. Mind az állami gazdaságok, mind a vízügyi igazgatóságok egyre nagyobb mértékben veszik ki részüket a nyárfásítás feladatainak végrehajtásából és igen figyelemre méltó eredményeket értek el, amelyek egyikét-másikat erdőgazdaságaink is hasznosíthatják.

Végül örömmel vehetjük tudomásul, hogy a jövő évi vándorgyűlés megrendezésére három erdőgazdaság, illetve helyi csoport is vállalkozott: éspedig Nagykanizsa, Eger és Debrecen; ebben a kérdésben elnökségünk a legközelebbi ülésén fog dönteni.

Végül a Vándorgyűlés nevében köszönetet mondunk a rendező bajai csoportunknak, a Dunaártéri Erdőgazdaság vezetőinek és dolgozóinak a vándorgyűlés gondos előkészítéséért, a mintaszerű megrendezéséért, amelyben érződött, hogy a vándorgyűlést itt mindenki szívügyének tekintette.

A bajai vándorgyűlés tanulmányi kirándulása

A vándorgyűlés másnapján a résztvevők tanulmányi kirándulást tettek a Dunaártéri Állami Erdőgazdaság néhány jellemző erdőrészletébe.

Az első állomás a bajai erdészet alsópörbölyi erdészkerületében volt. Itt a bajai 96. a. erdőrészlet ötödik éves kisebb részben óriás-, nagyobbbrüst korainyárasa 13 m³/ha-s átlagnövedékekkel kézzel foghatóan szemléltette, hogy mire képes a nemesnyár ezeken a termőhelyeken még akkor is, ha kellő talajelőkészítés részére meg nem adható, de a vadkárosítástól eredményesen megóvják. A telepítést először villanypásztorral védték meg, majd őriztették, most viszont csupán a törzsnyesés elhagyásával védekeznek — láthatólag eredményesen — a vadkár ellen. Az oldalágak túlzott megvastagodását a sűrű telepítés megakadályozza, így a törzsnyeséssel a kéreg kellő elparásodását valóban célszerűen lehet kivárni. A termőhely nyártermelőképességére a szomszédos 97. b. erdőrészlet 38 éves korainyárasa utalt kereken 600 m³/ha-os föld feletti fatömegével. Az átlagban 34 m magas törzsek 8 × 8 méteres átlagos hálózatlan állnak 59 cm átlagos mellmagassági átmérővel. Az aránytalanul kicsiny koronák a nevelővágások korábbi elmaradására utalnak és csupán az állományszél törzsei érzékeltetik azt a hatalmas vastagsági méretet, amit megfelelő állományneveléssel el lehetne érni.

Az út következő szakasza a panduri erdészet alsópanduri erdészkerületébe vezetett. Itt az első bemutatóterület — Baja 120. c. erdőrészlet — egy sikertelen vadkár-

elhárítási kísérletről tanúskodott. Az utána következő két terület — Baja 118. m. és 1. erdőrések — szintén a vad rendkívül súlyos szerepét tárta a szemlélő elé. A több éven át csaknem teljesen szarvaskárosított korai- és óriásnyáras csak az 1956. évi jeges árvíz utáni viszonylag csekély vadállomány mellett növekedhetett zavartalanul. A tőszakasz éles görbületei az állomány egész életében őrizni fogják a kezdeti vízszaragást, az e feletti résznek kifogástalan növekedése csak mégjobban hangsúlyozza a teljes védelem feltétlen szükségességét. Az utána bemutatott 119. e. és b. erdőrések 31 éves koranyárasai ilyen védelem mellett jöttek létre és nevelték meg a jelenlegi 550—580 m³/ha-s magas értékű élőfakészletüket. Rendkívül tanulságos volt látni, hogy a telepítés milyen élesen rajzolta ki a nemesnyár termőhelyet, miután a mélyebb, vizes talajon a termőhelyre való tekintet nélküli telepítés teljesen kipusztult. Az elődök által elkövetett hiba ma számunkra értékes tanulságul szolgál.

A tanulmányút befejezéseként igazi nyáresemeget kaptak a résztvevők — a híres csertai nyárást a bajai erdőzetben. Ez a 39 éves korainyáras állandó — ha nem is szakszerű — gyérités alatt állott azzal, hogy a szomszédos rakodón szükséges csapófát, londonát innen termelték ki. Az átlag 31 m magas állomány átlag 68 cm mellmagassági vastagságú egyedei között szinte kifogástalan méretű koronával számos 90 cm-en felüli átmérőjű is akad. Rendkívül megkapó volt a kép, ami itt a látogatók elé tárult. Csak a szárazágnyesés elmaradása zavarta kissé a megnyerő látványt. Ezt a hiányosságot teljesen pótolta az 52. e. és 63. c. erdőrések bemutatása. A munka közben látott gyérités, törzsápolás már láthatóan előre veti a jövőbeni, korszerűen nevelt állományok magas értékű megjelenését.

Az erdőművelési munkákon kívül a bejárás folyamán a résztvevők bepillantást nyertek az Erdőgazdaság egyéb irányú munkáinak fejlettségébe is. Rendkívül megkapó volt a szállító erdőzet fegyelmzett és pontosan összehangolt munkája, a hajóútnak zökkenőmentes lebonyolítása. Jól esett látni a dunai flottillánk magas fokú műszaki felkészültségét, a „Vadas Jenő” és „Kiss Ferenc” vontatóhajók pompás kiállítását. Igen jó hatást keltett az útközben keresztetett földutak kifogástalan gondozottsága, az ártéri szállítás főúterét alkotó vasútvonal korszerű állapota. Az egész bemutató méltónak bizonyult az országos nyilvánosságra.

*

Minden társadalmi összefövetelnek lenyeges része a fehérasztal is. Alkalmat ad gondtalan kikapcsolódásra, erősíti és elmélyíti a szakmai kapcsolatokat. Alkalmat ad a hozzátartozóknak is, hogy megismerjék azokat, akikkel szeretteik munka közben oly a szoros kapcsolatban állnak. A rendező helyi csoport példamutató módon szervezte meg ezt a fontos részét is a vándorgyűlésnek. Fáradozása eredményeként sokan, sokáig fogják még emlegetni az 1961. évi bajai vándorgyűlést, a hangulatos ismerkedési estét és a záróvacsera tizes dunai halászlevét...

A vándorgyűlés résztvevői

Aposztl Miklós, Tatabánya; Asztalos Gábor, Miskolc; Antal Antal, Sárospatak; Antal Mihály, Pará; Asbóth Béla, Budapest; Acs József, Szeged; Acs Antal, Sopron; Akos László, Budapest; Bárdossy László, OEF; Bárdossy Lászlóné, OEF; Bezzegh László, MOM; Bezzegh Lászlóné, MOM; Bartos Gyula, Kanizsa; Benedek Attila, Sopron; Boross György, Erdőtvér; Boda József, Szeged; Bogyay László, Budapest; Berki László, Tamási; Bencze József, Gyula; Bencze Józsefné, Gyula; Bíró László, Esztergom; Bíró Lászlóné, Esztergom; Bakró Gyula, Budapest; Boda Péter, Kecskemét; Borcsnyai Sebestyén, Miskolc; Bartusz Ferenc, Sárospatak; Bub Gyula, OEF; Bencze Lajos, ERTI; Bihari Rezső, Esztergom; Bohon Lajos, Esztergom; Buser Antal, Budapest; Bodri Károly, Nagyatád; Bacsi Lajos, Kaposvár; Boros Ottó, Sárvár; Beke Antal, Veszprém; Borka László, Pápa; Bobok László, ERDERT; Bártfalvi Ferenc, Baja; Buzás Gyula, Baja; Barabás Ferenc, Baja; Bognár József, Baja; Babos Imre, Baja; Bolvári István, Baja; Bácskai János, Baja; Belwinkler Győző, Baja; Boer Ferenc, Budapest; Bognár István, Erdőtvér; Bánk Gyula, Kecskemét; Bálint István, Szekszárd; Csóri János, Veszprém; Csomor Nándor, Vác; Csomor Nándorné, Vác; Czuppon Károly, Veszprém; Cserjés Antal, Esztergom; Cserjés Antalné, Esztergom; Csányi Sándor, Vác; Czebe Zoltán, Szombathely; Csermely László, Miskolc; Csóka Lajos, Veszprém; Csanádi Béla, Baja; Czikk Sándor, Baja; Csóka György, Baja; Czirik István, Baja; Czurnits József, Baja; Csutkai János, Budapest; Csobot Lázár, Pécs; Durugy András, Vác; Doklea István, OEF; Demeter Sándor, Nagykanizsa; Demeter Sándorné, Duka Leonid, Kaposvár; Duka Leonidné, Kaposvár; Dénes János, Szeged; Domján György, Tatabánya; Diósi Gyula, Pápa; Dezericzki József, Baja; Emri János, Sárospatak; Ercsényi Pál, Eger; Erdélyi János, Baja; Fekete Gyula, OEF; Fejes Lajos, OEF; Franc Jenő, Nagyatád; Fekete Sándor, Pécs; Farkas Pál, Zamárdi; Fenyvesi Ferenc, Pécs; Ferenc József, Debrecen; Füllöp Károly, Balassagyarmat; Fogarasi Dénes, Gödöllő; ifj. Fenyvesi István, Nagyatád; Fekete Gyula, Pápa; Farkas Ferenc, Nagykanizsa; Ferenczy Ferenc, Szekszárd; Fehér Sándor, ERDERT; Fazekas Béláné, Baja; Fűrér Ernő, Nagykanizsa; Füstös Gedeon dr., Mohács; Gál János dr., Sopron; Generzich László,

OEF; Göde György, Kecskemét; Göde Györgyné, Kecskemét; Gyurits Tamás, Pécs; Gáspár Hantos Géza, Keszthely; Gáspár Hantos Gézané, Keszthely; Gósi Ernő, Szeged; Gréczy György, Vác; Göcze Sándor, Gödöllő; Geleta Ferenc, Kaposvár; Gyöngyösi Sándor, Szolnok; Gulyás János, Tamási; Gelencsér László, Veszprém; Goldfinger János, Zalaegerszeg; Gombos József, Zalaegerszeg, Gilián Lajos, Baja; Györki Attila, Baja; Gyarmati Károly, Baja; Gabnai József, Baja; Genál Tibor, Baja; Gyarmati Györgyné, OEF; Géczy Ilona, Szeged; Gilián Pál, Baja; Holdampf Gyula, OEF; Horváth Lajos, Sárvár; Hárs József, Szombathely, Hundzsa Ferenc, Esztergom; Hundzsa Ferencné, Esztergom; Hibbey Albert, OVF; Hibbey Albertné, OVF; Hírka János, Gyula; Hauer Lajos, ERTI; Hajós János, Szeged; Horváth Tibor, Kaposvár; Herceg József, Kaposvár; Hersics István, Tamási; Hegedűs János, Tamási; Havasi Péter, Veszprém; Horváth Károly, Pápa; Horváth Imre, MEDOSZ; Horváth László, Győr; Hódi István, Baja; Holczman István, Baja; Hessz Ferenc, Baja; Hurton István, Baja; Halvaksz Ferenc, Baja; Halász Mihály, Pápa; Holczmann István, Baja; Hollósy Miklós, Szeged; Horváth János, Kecskemét; Hivasi Sándor, Baja; Hagen Ferenc, Budapest; Ilyés Zoltán, Pécs, Viz. Ig.; Illés Károly, Baja; Ilka Lajos, Baja; Jérôme René, OEF; Jászal Károly, Faip. Tud. Egy.; Jancsó Gábor, Zalaegerszeg; Jakab Artur, Kecskemét; Jakab Arturné, Kecskemét; Jáger Ferenc, Sárospatak; Jamrik István, Balassagyarmat; Jackovits Péter, Szombathely; Jérôme Rezső, Budapest; Jankó Sándor, Baja; Juharos László, Baja; Jászberényi Lajos, Baja; Kollár Gyula, OEF; Kollár Gyuláné, OEF; Kasza Ferenc, Pécs; Kasza Ferencné, Pécs; Kovács Jenő, Eger; Kovács Jenőné, Eger; Király Miklós, Gödöllő; Király Miklósné, Gödöllő; Kállai József, Gyula; Kállai Józsefné, Gyula; Krisztián György, OEF; Kőrös Gyula, OEF; Kocsárdy Károly, Gödöllő; Kriesfalvi Viktor, Szeged; Kolodetz Tibor, Miskolc; Kolos Oszkár, Erd. Mellekterm.; Káráll János, Győr; Komlóssy Sándor, Gyula; Komlóssy Sándorné, Gyula; Király Tibor, Esztergom; Király Tiborné, Esztergom; Kerna Imre, Esztergom; Kontra László, Kecskemét; Kontra Lászlóné, Kecskemét; Katzenbach János, Kecskemét; Kovács Pál, Gyula; Kostein Ferenc, A. F. T. H.; Köllő Ferenc, Parádj; Kwaizer Ede, Szeged; Körtvélyesi György, Székesfehérvár; Katona József, Székesfehérvár; Kovács Imre, Debrecen; Kotány György, Balassagyarmat; Kóvári Béla, ERDERT; Kovács Géza, Zamárdi; Kretter Károly, Tamási; Kovács István, Keszthely; Kalamár József, Zalaegerszeg; Kaltenbach Ferenc, Székesfehérvár; Kachelmann Győző, Esztergom; Kemény Lajos, Szolnok; Krassay János, Gödöllő; Kopeczy Ferenc, ERTI; Krón Kelemen, Baja; Kazi András, Baja; Kiss Jenő, Baja; Kiss Tóth Tamás, Baja; Kékedy Károly, Baja; Kovács Gyula, Baja; Koltai Gyula, Baja; Kretter Rezső, Baja; Kerestés József, Baja; Koleszár János, Baja; Kárpáti Jenő dr., Baja; Lengyel György, OEF; Lengyel Györgyné, OEF; Lonkai János, OEF; Lukács Béláné, OEF; Lesnyák József, Debrecen; Lukács István, Erd. Term.; Lipenszki György, Keszthely; Lengyel Andor, Budapest; Lőrinc Ferenc, Baja; Laczkó Elek, Baja; Mosonyi István, OEF; Mosonyi Istvánné, OEF; Madas László, Esztergom; Madas Lászlóné, Esztergom; Mollay János dr., Sopron; Mollay Jánosné dr., Sopron; Madas András, OT; Madas Andrásné, OT; Manninger Leó, OEF; Manninger Leoné, OEF; Magyar József, Gödöllő; Magyar Józsefné, Gödöllő; Makkay Zoltán, OEF; dr. Magyar János, Sopron; dr. Mayer Antal, Sopron; Mikolás Kálmán, Szolnok, Viz. Ig.; Mayer György, Szeged, Viz. Ig.; Marton Tibor, Kaposvár; Michalovszky István, ERTI; Máriássy Ferenc, Szeged; Markó József, Győr; Mári József, Vác; Magyar János, Budapest; Mészáros József, Gödöllő; Molnár István, Pécs; Mikevári Tivadar, Miskolc; Mucsi József, Baja; Mészáros Gyula, Baja; Márton János, Baja; Markó Sándor, Baja; Mirk István, Baja; Németh János, Pápa; Németh Jánosné, Pápa; Nádas József, Zamárdi; dr. Nemki Ernő, Sopron; Nagy István, Szolnok; Nagy Istvánné, Szolnok; Németh József, Pécs; Nagy Lajos, Miskolc; Németh Gyula, Parádj; Nagy István, Székesfehérvár; Németh Ferenc, Sopron; Neszarek Imre, Esztergom; Nagy Miklós, Kaposvár; Nyulász István, Veszprém; Neuwirth János, Sopron; Nagy Ferenc, Baja; Novák László, Baja; Oberkamp Gyula, OEF; Oberkamp Gyuláné, OEF; Obert Gyula, Pécs; Obert Gyuláné, Pécs; Óri László, Budapest; Oroszlány Endre, Győr; Öllös Gusztáv, Veszprém; Odor József, Baja; Ottenthál György, Baja; Pluzsik Andor, OEF; Pluzsik Andorné, OEF; Parádi Ferenc, OEF; dr. Pántos György, Sopron; Party István, Gemenc; Palásti István, Sárospatak; Pirity Árpád, Sárospatak; Pataki Pál, Nyiregyháza; Palotás Károly, Pécs; Péncz Gyuláné, Budapest; Prazsák János, Budapest; Pányik J. János, Gyula; Petercsák János, Sárospatak; Pártos Béla, AFTH; Polonyi György, Eger; Polner Antal, Szeged; Pál József, Sopron; Pál János, Szolnok; Pados László, Sárvár; Patona László, Szombathely; Pataki László, Nagykanizsa; Pencz János, Zalaegerszeg; Pandula Zoltán, Erdőterv.; Pogany Hubert, ERTI; Palotás Ferenc, Baja; Papp László, Baja; Petkovics Henrik, Baja; Patkó József, Baja; Pusztai Mihály, Baja; Péter József, Baja; Porlaki János, Baja; Pócsi Béla, Baja; Riedl László, OEF; Riedl Gyula, Erdőterv.; Rakoncaiz János, Parádj; Retcz János, Esztergom; Rabosa István, Szolnok; Rízner József, Tamási; Rumi József, Sárvár; Rommer József, Szombathely; Rác István, Baja; Rendi László, Keszthely; dr. Salí Emil, OEF; Somogyi László, Faip. Tud. Egy.; Sitkey János, OEF; Somogyi Zoltán, Pécs; Schneider Jenő, Keszthely; Simon József, Nagykanizsa; Simon Józsefné, Nagykanizsa; Somodi Jakab, Tatabánya; Somodi Jakabné, Tatabánya; Sallay Imre, Pécs; Sáfár József, Sárospatak; Schmidt Rezső, Győr; Schmueck Rezső, Esztergom; Schmid József, Bp.; Nagykanizsa; Szabó Lászlóné, Nagykanizsa; Széll Ede, Tatabánya; Széll Edéné, Tatabánya; Szabó József, Miskolc; Szakadi Sándor, Bp.; Szőrényi Miklós, Pécs; Szőrényi Miklósné, Pécs; Szederjeli Akos, ERTI; Szabó Gyula, ERTI; Szigeti Nándor, Eger; Szabó Elek, Eger; Szilágyi István, Nyiregyháza; Szondi József, Nyiregyháza; Szabó Kálmán, Székfvár; Szegedi László, Tatabánya; Szabó Béla, Debrecen; Szalkai István, Gödöllő; Szabó János, Zamárdi; Szalai László, Kaposvár; Szabó József, Keszthely; Szabó Béla, Zalaegerszeg; Szabó István, Vác; Sztarcsevics János, Baja; Szabó János, Baja; Szerecz Lajos, Nagyatád; Szabó Imre, Baja; Szuhai András dr., Baja; Szeghalmi Ferenc, Bpest; Szabó Ferenc, Kecskemét; Terrmann István, Szolnok; Tamási Béla, Gyula; Tamási Béláné, Gyula; Török Endre, MÁV; Tóth Gyula, Eger; Tima János, Tatabánya; Tálás Mihály, Balassagyarmat; Török Miklós, Balassagyarmat; Tóth László, Nagyatád; Tóth Pál, Sárvár; Tomor Antal, Keszthely; Tanai Gyula, Zalaegerszeg; Takács Zoltán, Szombathely; Tóth Béla, ERTI; Tóth I. Imre, Baja; Tóth II. Imre, Baja; Sz. Tóth Imre, Baja; Tóth István, Baja; B. Tóth József, Baja; Tamás Lajos, Baja; Tuzson Tihamér, Baja; Tóth Károly, Kecskemét; Tóth Pál, Sárvár; Ujitz Ferenc, Nagyatád; Urbanyik János, Vác; Vasvári István, Baja; dr. Varga Károly, OEF; Várkonyi László, Kecskemét; Váradi Jenő, Nyiregyháza; Vida László, Szeged; Varga Gyula, Győr; Vass Sándor, Debrecen; Varga János, Erdőterv.; Vályi Ferenc, OEF; Végh Károly, Erd. Term.; Vince Béla, OEF; Véssey Tibor, OEF; Véssey Tiborné, OEF; Varga Károly, Gyula; Virág Béla, MÁV; Varsányi István, Székesfehérvár; Vitez Géza, Győr; Weibl Elemér, Pápa; Vass József, Nagykanizsa; Varga Béla, Parádfürdő; Vancsura István, Baja; Vári Pál, Baja; Vörös István, Sopron; Vallezky István, Gyula; Zelnik István, Zamárdi; Zelnik Istvánné, Zamárdi; Zágoni István, OEF; Zágoni Istvánné, OEF; Zsiros Endre, Gyula; Zékány Tibor, Nagyatád; Zsigmond Béla, Baja; Zsebi István, Baja; Zsarnai István, Baja.